

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A romantic illustration of a man and a woman in a close embrace, about to kiss. The man is wearing a light blue shirt, and the woman is wearing a yellow dress. They are positioned in front of a window with purple curtains, with warm, golden light streaming in. The woman's hand is resting on the man's chest, and she is wearing a ring.

Worst DUKE EVER

ELIANA PIERIS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Worst DUKE EVER

Gelmiş Geçmiş En Kötü Dük bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Copyright © 2025 by Eliana Piers

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmadan kullanılamaz. İzin talepleri için yazarla iletişime geçin.

Kapak görseli© Eliana Piers

Kapak tasarımı Telif hakkı © 2025 Eliana Piers

Tüm hakları saklıdır.

ISBN E-Kitap 978-1-998670-22-2

ISBN Baskı 978-1-998670-24-6

ISBN Audio 978-1-998670-23-9

*Dışarıdaki tüm kadınlara
çok fazla, çok agresif, çok doğrudan
olduklarını hissedener.
Bu senin için.*

İçindekiler

1. [Ücretsiz E-kitap](#)
2. [1. Bölüm 1](#)
3. [2. Bölüm 2](#)
4. [3. Bölüm 3](#)
5. [4. Bölüm 4](#)
6. [5. Bölüm 5](#)
7. [6. Bölüm 6](#)
8. [7. Sonsöz](#)
9. [Bağlantıda Kalın](#)
10. [Teşekkür ederim](#)
11. [Yazar Hakkında](#)
12. [Eliana Piers](#) tarafından [da](#) yazılmıştır

Ücretsiz E-kitap

Hiçbir öyküyü kaçırmayın + e-posta listeme kaydolduğunuzda **ÜCRETSİZ Kısa Öykümü** alın. Benim hakkımda daha fazla bilgi edinecek, çalışmalarına göz atacak ve çekilişlere erişebileceksiniz.

[Serseriye Tatlandır](#): Bir bahis, bir tutku gecesi, bir haydut ve bir leydi için iki olası gelecek

Veya ücretsiz e-kitabı almak için bu bağlantıyı kullanın: https://bit.ly/SweetenTheRogue_

Ya da hikayeyi almak için bana e-posta gönderin: elianapiers@gmail.com

Bölüm 1

1815, İngiltere

"Bakalım doğru anlamış mıyım. Babanın borcunu silmemi mi istiyorsun?" Duraklat. "Hepsini mi?"

Seraphina, teklifini kendisine tekrar okuyan şeytani adama bakarken, adamın kafasından boynuzlar çıktığını ve elinde bir yaba olduğunu hayal etti. Sanki son birkaç gündür kelimesi kelimesine ezberlememiş gibi.

Tabii ki daha sonra koltuğunda geriye yaslanmak ve bacaklarını genişletmek zorunda kaldı, böylece konuşurken dizleri neredeyse sandalyenin kollarına değiyordu. Erkekler. Yine de bu poz neden bu kadar davetkâr görünüyordu? Omurgasında bir sinir şeridi dolaştı. Kötülüğün bu kadar lezzetli görünebilmesi kadınlara karşı işlenmiş bir suçtu.

Küçük kız kardeşi Lenora'yı bu adamdan uzak durması için defalarca uyarmış olmasına rağmen, onun evine gizlice girmiş olması ve şimdi ona yalvarıyor olması kaderin en acımasız hali değil miydi?

"Bekle. Benimle alay mı ediyorsun?" Yabasız, elini alt dudağına götürdü. "Bana bu şekilde bakabilecek bir konumda olduğundan emin değilim."

"Ne? İğrenerek mi?" Çenesini ona doğru eğdi, meydan okumayı hedefliyordu.

Cesaret ummak. Arsızlığa razı olmak.

Adamın derin bir kıkırdama sesi çıkarması, kadın onu beklerken omurgasına bir ürperti daha gönderdi.

"Tiksinti. Merak. Arzu. Yukarıdakilerin hepsi." Duyguları sıralarken parmaklarını kalın kalçalarından zorlukla kaldırdı. Sanki daha fazla hareket etmeye değmezmiş gibi.

"Gördüğünüz şey kesinlikle iğrenme." Ona hırlayamayacak kadar hanımefendi olan kadın, dudaklarında alaycı bir kıvrım oluşmasına izin verdi.

Kaşlarını kaldırdı, bu da başka bir tembel hareketti. Ama bu, yansıtıyor olabileceği şey hakkında kendinden şüphe duyması için yeterliydi. Kendini dizginlemesi gerekiyordu. O

hayatında gördüğü en yakışıklı adam olabilirdi ama aynı zamanda en kötü adamdı.

Buraya gelmesinin tek bir nedeni vardı, sadece tek bir nedeni. Ailesi yıkımla karşı karşıyaydı ve onları kurtarabilecek tek adam buydu. Hem de hemen. Adam şu anki teklifini kabul ederse başka planları da vardı. Şu anda sadece biraz güvenliğe ihtiyacı vardı.

Ama tabii ki bu sadece hüsnükuruntudan ibaretti. Tıpkı bir çocuğun Noel'de en sevdiği oyuncacı alma umudu gibi. Bir kız çocuğunun babasının onlara bir ev sağlayabileceğini umması gibi. Ve muhtemelen biraz yiyecek. Aptallık. Hepsi aptallıktı.

Özellikle de bu adamın Montrose ithalat ve ihracat şirketini (en yakın arkadaşının ailesine aitti) satın alarak tek başına yok eden ve sonra da çürümesine izin veren adam olduğu düşünüldüğünde. Winthorpe Dükü'nün gazabına uğrayan bu adamın, nişanlısını tam bir skandalla kaçırıp onu evlenmeden bırakan adam olduğundan bahsetmiyorum bile.

Adam düşünebileceğinden çok daha kalpsizdi.

"Gecenin bir yarısı evime elini kolunu sallayarak girebileceğini ve sırf" - işaret parmağını kaldırıp onu göstererek- "güzel bir yüzün var diye tüm borcunu sileceğimi mi sanıyorsun?"

Isı vücuduna hücum etti. Bacaklarından yukarı çıktı, kalçalarının birleştiği yerde birikti. Bu yorum beklenmedikti ve hazırladığı bir cevap yoktu.

"Size bir beyefendi olarak soruyorum. Onurlu bir adam olarak-"

"Sanırım ikimiz de onuruma dokunmaman gerektiğini biliyoruz, sevgilim." Ugh. O kelime. Bu son kelime gidip bileğini sarmalı, koluna dolanmalı ve kalbinin etrafında dolanmalıydı. Ondan gelen anlamsızlığına rağmen.

Onun için bu boş bir kelimeydi. Onun için güneşin ağırlığını ve sıcaklığını taşıırken, onun için bir nefeslik havanın ağırlığını taşıdığını düşünerek oraya atabileceği bir kelime.

Dişlerini birbirine geçirdi. "Bana öyle deme."

"Ne?" Sırıttı. "Sevgilim?" Dudaklarının kıvrılma ve onunla alay etme şekli sitemin ötesindeydi. Ama buraya gelmeden önce bile onun böyle davranacağını biliyordu. Ünü fazlasıyla meşhurdu.

Bu yüzden bu savaşı seçmenin bir anlamı olmadığını da biliyordu. Savaşması gereken tam teşekküllü bir savaş vardı. Onun alayını görmezden gelerek, önceki hitap tarzıyla devam etti. "Size bir beyefendi olarak soruyorum. Bir dük olarak, bir adam olarak

anlamına gelir. Onun parasına ihtiyacın yok. Onu borçtan kurtar. Aptalca bir hataydı. Bir gece-"

Bunun üzerine Ravenshire Dükü Sebastian Blackwood aniden tüm ihtişamıyla ayağa kalktı ve Seraphina'nın bir adım geriye düşmesine neden oldu. Bunu yapmak istememişti. Yerini korumak istemişti.

Gözleri onun vücudunda gezindi ama yüz ifadesini okuyamadı. Onun yerine, ayakları kendisine bir içki doldurduğu büfeye doğru ilerlerken yaptığı zarif hareketleri gözlemledi. Fincanını kaldırarak ona uzattı.

Onu deşifre etmek imkânsızdı. Bu, bir ev sahibinin içki ikram etmesi kadar masum bir jest olabilir miydi? Şüpheliydi. Ama değilse, o zaman amacı neydi? Yine onunla alay mı ediyordu? Erkekliğiyle ve içki içme yeteneğiyle alay mı ediyordu? Bu çok saçma görünüyordu. Ve tavus kuşu gibi uçmak onun tarzı değildi. O daha çok bir sivrisinek gibiydi. Çoğunlukla sessiz. Kan emici.

Unut gitsin. Gerçekten, deşifre edilecek ne vardı ki? Adam şeytanın vücut bulmuş haliydi. Bir el sıkışma ve içten gelen bir hıçkırıkla mülkleri alt üst eden gizli oyun geceleri düzenliyordu. Ve hiç kimseyi umursamıyordu. Özellikle de bir kalp kırıklığı anında sahip olduğu her şeyi kaybetmiş namuslu bir kont için. Sanki Seraphina'nın annesi olan karısının şu anki kaybı yeterince yıkıcı değilmiş gibi.

"İçkiyi al, Seraphina." Bir adım daha yaklaştı. Adam sadece bir adım daha yaklaşmıştı ama daha şimdiden hava yoğunlaşmıştı ve Seraphina bir sonraki nefesinde neredeyse boğulacaktı. Bardağa uzanırken ellerinin titremesini engellemeye çalıştı. Doğrudan onun güzelliğine bakmaktan kaçınması gerekiyordu.

"Şimdi," ona uzatmadan önce bir yudum aldı, "korumam gereken bir itibar var. Davalarını savunan her güzel yüzün borcunu öylece silemem."

Güzelmış. Bunu onun hakkında ikinci kez söylüyordu. Onu küçümseme şekli bu olmalıydı. Bu kelimeye odaklanmak istedi ama onun yerine *mecburiyet* tonlaması dikkatini çekti. İtibarına olan yükümlülüğünü açıklama şekliyle ilgili bir şey doğru gelmedi. Belki de pazarlık kozu tam da buydu.

İçeri girmek için bir yola ihtiyacı vardı. Basit bir merhamet talebinin kabul edileceğini düşünmek saflıktı. Hayır, şeytanın vücut bulmuş halinin babasının borcunu ortadan kaldırmak için çok daha ikna edici bir nedene ihtiyacı vardı ve belki de ilahi şansın bir cilvesiyle bunu bulmuştu.

"Ama," ellerini onunkilere doladı, birlikte bardağı dudaklarına götürdü ve bir yudum aldı, "bazı teklifler beni etkileyebilir."

Bölüm 2

"Ne tür teklifler?" Bu soru karşısında sesi titredi ve bu da onu tedirgin etti. Ve bunun onu tedirgin ettiği gerçeği onu daha da tedirgin etti.

Evet. Ne tür teklifler, Sebastian? Kendisine tam da bu soruyu soruyordu. Burada bir leydi, bir kontun kızı, yas tutan ve şimdi yıkılmak üzere olan ailesi için her şeyi riske atıyordu. Onun cesaretini alkışlaması gerekmez miydi?

Yapılacak en doğru şey bu olurdu. Yapılacak en nazik şey. Yapılacak en onurlu şey. Ama o zamandan beri, yani çok uzun zamandır böyle davranmamıştı.

İçten içe, bu düşünceyle ürperdi.

"Bunun yolları var." Ne ile geri döneceğini görmek için belirsiz tutmak en iyisi.

Elini uzatıp parmağını kadının boynunun yumuşak sütununda gezdirmemek için büyük çaba sarf ederek yerine döndü. Onurlu bir adam olmayabilirdi ama tamamen sefih de sayılmazdı. Onun bile aşmayacağı çizgiler vardı.

Sandalyesinin rahatlığına kavuştuğunda, gözlerini vücudunda gezdirerek yüzünde dinlendirdi.

Kaşları birbirine çatılmış ve dudakları büzülmüştü, hâlâ nefesini tutuyordu. Daha önce gerçek düşüncelerini önemsiz göstermek için güzel kelimesini kullanmıştı. Enfes. Muhteşem. Bir tanrıça. Ama bunlara benzer bir şey söylemek kartlarını ortaya çıkarırdı. Her zaman göğsüne yakın tuttuğu kartlar.

"Korumak zorunda olduğunuzu söylediğiniz bir itibarınız var. Bence belki de şu anki haliyle sürdürmek istemiyorsunuzdur. Belki bir anlaşmaya varabiliriz?"

Kadının teklif karşısında yüzünü buruşturmasını izlerken midesi sıkıştı. "Ne tür bir anlaşma?"

"Bu borcu alamam. Belki de daha yumuşak bir itibar istiyorsun. Evlenebiliriz."

Böyle bir önermeyi geliştirmesi gerekirdi ama hayır. Fikirleri sanki gerçeklermiş gibi ifade etti. Üç basit gerçek. Her bir düşünce eksikti ama kendi içlerinde tamdılar.

Neyle dolu? Umutla mı? Hoşluk mu? Kolaylık mı? Sebastian'ın, karısının alışverişe gitme isteğinden kaçan bir adam gibi kaçtığı şeyler.

"Evlenmek mi?" Öksürdü. Ya da güldü. Ya da boğuldu. Ağzından garip, boğuk bir ses yuvarlandı. "Sen ve ben mi?"

Bu asla olmazdı. O nazikti. Tatlı. Sorumluydu. Bir hanımefendiydi.

Saftı. Ve o... değildi.

"Evet." Kadın ellerini karnının önünde kavuşturdu ve adamın ayağı aubusson halısına vurmak ya da bacağının üzerinde gezdirmek için acıdı. Ama kaçındı. İkisinden de. "Evlenebiliriz. Bu her iki sorunu da çözer."

"Buna inanmak senin için biraz kibirli bir davranış, değil mi?" Değildi. Ama bu planda delikler açması gerekiyordu. Plan mı? Ne planı? Bu bir plan değildi. Onun açısından hüsnükuruntudan ibaretti. Ve eğer buna izin verirse, kendi açısından da hüsnükuruntu olacaktı. Kendisine yumuşak, nazik bir eşe izin verebileceğı düşüncesi, bedensel evi olan binadan uzun, çok uzun zaman önce kaçıp gitmiş geçici bir düşünceydi.

Ama sinmek yerine omurgasını dikleştirdi ve ona doğru yarım adım attı.

"Seninkinin ışığı emdiği kadar benim itibarımın da parladığını biliyorum." "Yani benimkinin seninkini gölgede bırakacağını düşünmüyorsun?"

"Işık galip gelecek."

Lanet olsun. Eğer onun ruhuyla konuşmuyorsa. Ne kadar az ruhu kaldıysa. Ama onu hak etmiyordu. İyilik görmeyi hak etmiyordu. Kendi babasına yaptıklarından sonra. Ona ahlaksızlığını şimdi göstermesi en iyisiydi.

"Kolaylık olsun diye asla evlenmem."

Yüzü düştü ve kalbinde bir şeyler parçalandı. Tabii ki bu imkânsızdı. Orada hiçbir şey kalmamıştı. Belki de orada yuvarlanan bir çakıl taşının gevşek bir kalıntısıydı sadece.

"İkimize de fayda sağlayacak bir evlilik olacak. Sadece ismen olacak. Başkalarıyla birlikte olmakta özgür olacaksın."

Karısının rızası olsa bile onu aldatmak midelerini bulandırırıyordu.

"Karıma böyle davranacağımı mı sanıyorsun?"

"Yapmaz mıydın?" Başını yana eğdiğinde gözleri büyüdü. Eli boynunun altına geldi, bir şey arıyordu. Belki de bir

Kolye.

Başını yavaşça salladı ve kelimeleri mükemmel bir şekilde telaffuz etti. "Bunu asla yapmam." Hayatı boyunca ailesine asla annesinin ona davrandığı gibi davranmayacaktı.

"Ah." Başını eğip ayaklarına baktı ve adam eteklerinin hafifçe sağa sola savruluşunu izledi. Sonunda çenesi yukarı doğru eğildi. "Yani, senin karın olabilirim." Bir çay fincanı çapındaki yuvarlak gözler bakışlarını yakaladı.

Karısı kelimesini söylemesi onu bacaklarının arasından yakaladı. Onunla birlikte yatabileceği fikriyle donuk bir acı hissediyordu.

Ama bunu yapamazdı. Ona sahip olamazdı. Onun iyiliğini hak etmiyordu. Onun cesaretini.

Babası haklı olarak ona borçluydu, tam olarak tüm mirasını ve bunu talep edebilirdi. Aile bir yolunu bulurdu. Bu onun sorunu değildi. Geçmişte hiç olmamalıydı ve kesinlikle şimdi de değildi.

Vicdanı içinde savaşıyordu ve bu kadını sonsuza dek caydırması gerektiğini biliyordu. Elbette onu evinden atabilirdi ama istediği cevabı alana kadar geri gelmeye devam edecek türden ısrarcı bir kadın olduğunu hissediyordu. En iyisi kendi rızasıyla kaçmasını sağlamaktı. Temelli olarak.

Bölüm 3

"Seninle evlenemezdim." Sebastian'ın sözleri kalbini keskin bir bıçakla kesti. Şu anda onun tek şansıydı. Bunun işe yaramasına ihtiyacı vardı. Eğer bu borçtan kurtulmanın bir yolunu bulamazsa, rezil olacaktı. Asırlar boyu sürececek bir skandal.

Hayır, evsiz kalmayacaklardı çünkü her zaman kuzeni Mirabelle'in yanında kalabilirlerdi, ama bu çok büyük bir aşağılanma olurdu. Böylesine saygın bir ailenin, üstelik bir kontun, evlerinden atılması.

Hayır. Şeytanın kendisiyle çiftleşip ailesini kurtarmak çok daha iyiydi. Babasının ve Lenora'nın güvende olacağını bilerek bu fedakârlığı yapabiliirdi. Aslında, Sebastian her şeyi kabul ederse, küçük kız kardeşinin bunların hiçbirini öğrenmesine bile gerek kalmayacaktı.

"Neden olmasın?"

"Tanımadığım bir kadınla asla evlenmem."

Belli ki onun anlayamayacağı bir şeyi ifade ediyordu. Gözlerinin vücudunda gezinme şeklinden, bu *bilginin* daha derin bir anlama işaret ettiğini biliyordu. Sadece ne kadar derin bir anlam kastettiğinden emin değildi. Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı.

"Onu ne kadar iyi tanımanız gerekiyor?" Boğazını temizledi.

Adamın gözlerindeki parıltıdan, sorusunun onu hazırlıksız yakaladığını anladı.

Ve sonra şaşkınlığın yerini, yüzünü gölgeleyen cüretkâr bir bakış aldı.

Büyük bir niyetle, onun sandalyesinin koluna dayadığı elini kaldırmasını izledi. Bacaklarını açıp çelik gibi gözlerini ona dikerek elini sikine indirdi. Bir eldiven gibi.

"Onu iyi tanımam gerekiyor."

Sözler, hareketler, hepsi onu kapiya doğru koşturmalıydı. Onun yerine bacakları puding gibiydi. Uyluklarının arasındaki tepe noktası sıcaktı, sanki kendisi değil de adamın eli onu kucaklıyordu.

Vücudu onu içine çekiyordu. Sözleri onu içine çeken bir kordon gibiydi. Ama ondan ve bu meydan okumadan geri adım atmaması kendi iradesiyle olacaktı.

Adım adım, bacaklarının arasında durana kadar ona doğru yürüdü. Hava yoğun ve ağırdı. Nefes almakta zorlanıyordu. Ama bu, ondan istediği taviz anıydı.

Beyninin, onun ellerinin her yerinde olduğunu hayal ederek yanan kısmını görmezden geldi. Ona duyduğu ihtiyaçta bunun hiçbir rolü yoktu.

Babası ve kız kardeşi umutsuzluğun eşiğindeydi ve Lenora bunun farkında bile değildi. Gerçeği olduğu gibi gören tek kişi Seraphina'ydı ve bu nedenle hepsini kurtarmak zorunda olan da oydu.

Sebastian onun aşağılanma ve yıkımla dolu bir gelecekte kurtulmasının tek yoluydu.

"O zaman beni tanımalısın."

Sebastian sanki kendisiyle savaşıyormuş gibi ufak bir tereddüt yaşadı, ama sonra serbest eli dizine doğru birkaç santim ilerledi ve parmaklarını sıyırdı.

Seraphina'nın omurgasında şimşekler çaktı. Adam şeytanın vücut bulmuş haliydi. Tabii ki onun dokunuşuyla vücudu alevler içinde kalacaktı.

Sebastian hiçbir şey söylemeden onu daha da yaklaştırdı. Adam iki elini onunkilerle birleştirmek için elini sikinden çektiğinde, kadın adamın pantolonunu saran şişkinliği fark etti ve nefesi kesildi.

"Gel," diye davet etti onu, emirler yağdırarak. "Otur."

Sebastian'ın isteğini nasıl yerine getireceğini bilemeyen kız, onun bacağının üzerine oturmaya başladı. Sebastian'ın elleri kendini tamamen aşağıya bırakmasına izin vermek yerine, eteklerini yukarı kaldırdı ve onu belinden kaldırdı. Ön kolları kadının kalçaları boyunca uzanıyordu.

Kalbi küt küt atıyordu, cehenneme doğru yürüyordu ama Tanrı aşkına, yürüdüğü ritmin verdiği zevki inkâr edemezdi.

Bacakları sandalyenin kol deliklerinden kayarak adamın kalçalarının üzerine oturdu. Kalbi bir cehennem gibiydi. Rahatlamak için yanıp tutuşan manyetik bir cehennem. Bir tür hareket için çaresizdi. Bir tür temas. Bir şeye.

Onu tanımak istiyordu ve o da tanınmak için yanıp tutuşuyordu. "Ne yapacağımı bilmiyorum-"

"Sh." Parmakları kadının kalçalarındaki tutuşunu sıkılaştırdı. "Bilmek hissetmektir. Hissetmek bilmektir. Hisset beni." Adamın bacakları genişledi ve kadın öne doğru eğildi,

Çıplak bacaklarının arasındaki sertliği hissediyordu. Açıkta kalan merkezi titredi. Ona başka kimsenin dokunmadığı bir yerden dokunmak üzereydi.

Adamın elleri kızınkileri omzuna koymak için dışarı fırladı ve sonra eteklerinin altındaki pozisyonlarına geri dönerek onu adamın pantolonundaki şişkinliğin üzerine getirdi.

Dudaklarından utanç verici bir inilti kaçtı. Bu şeytan ona reddedemeyeceği bir elma veriyordu.

Bölüm 4

"Doğru, Seraphina." Sebastian sandalyesinde daha da eğilerek ona hareket etmesi için daha fazla alan sağladı. Parmakları pantolonunun düğmeleri üzerinde çalışıyordu ve Seraphina'nın kumaşın hışırtısını duyduğundan emindi.

Onu güvenli bir şekilde kavrayarak, küçük giysilerinin kumaşından gelen sürtünmenin ona yakında kovalayacağı zevki vereceğine güvenerek onu horozunun üzerinde hareket ettirdi.

Adam kalçalarını birkaç kez daha salladı ve kızın başı kapalı gözlerinin üzerine düştü.

"Beni tanıyın. Benden hoşlan. Evlen benimle," diye soludu, dudaklarını onun kulağına değdirmek için öne doğru eğildi. Göğüsleri ona doğru bastırdı. "Anlaşma bu." Boğuk tıslaması kulağına fısıldadı.

"Aynen öyle, sevgilim." Adam yavaşça kadının çekirdeğine doğru itti. "Katılıyorum."

Kadının içeri girmesi ile kucağına oturması arasında geçen sürede aklını kaybetmişti. Elleri cam eşyalara değdiği anda bir kıvılcım tenine saplanmıştı. Bu, onu kucağına aldığı anda vücuduna hücum eden duyguların yanında hiçbir şeydi.

Sadece güzelliğinin genişliğinde boğulmakla kalmadı, cesaretinin derinlikleri karşısında da kendinden geçti. Bu hafife alınmaması gereken bir kadındı. Ve onu hafife almak istemiyordu. Hafife almanın zıttı her neyse, istediği de buydu.

Onun tepesindeyken, istediği her şeyi kabul etmeye meyilliydi. Belki de ışığı onun üzerinde parlayacaktı. Bunu düşündüğü için bile kendini tokatlamak istiyordu ama bu an onunla ve onun zevkiyle ilgiliydi, bu yüzden kalbinin etrafına dolanan ipleri görmezden geldi.

"Aman Tanrım," diye soludu Seraphina, alnını onunkine dayayarak. Alnı terden nemlenmişti. Dudakları bir santimden daha az mesafedeyken nefesi onunkine karıştı. Bu bir öpücük değildi. Sadece kelimelerdi. Ama öpüşme sözcükleri gibi hissettiriyordu. "Daha fazlasını bilmek istiyorum." Dudakları onunkileri sıyırdı ve onu güçsüz bıraktı.

Elini aralarına soktu ve sikini onun sıcak, ıslak kıvrımları arasında kaydırmak için serbest bıraktı.

Kadının nefesi adamın ruhunu emdi ve tırnakları adamın omuzlarını ısırdı. Bu sesler ve ardından gelen inilti onu neredeyse yere seriyordu.

Daha önce hiçbir kadın ona karşı bu kadar duyarlı olmamıştı. Öpüşmemişlerdi bile. Neredeyse hiç dokunmamışlardı ama kadın onu istiyordu. Kolları adamın başının iki yanını kavıyor, yüzünü göğüslerine bastırıyordu.

Tüm vücudu zevkten titrerken göbeği adamın boyu boyunca sürtündü. Boğazına bir inilti takıldı ve diliyle onu çıkarmak istedi. "Var mı... daha fazlası var mı?" diye mırıldandı.

Yüzünü yukarı çevirerek, "Eğer içine girersem, Seraphina, seninle evlenirim," diye cevap verdi.

"Evet. Sebastian. Ben de bunu istiyorum."

"Geri dönüş yok, Seraphina." "Ben de bunu istiyorum. Yap şunu."

Eli sikinin tabanının etrafından dolaştı, girişini buldu ve sonra onu içine soktu.

"Ah!" Kadının çılgılığı onu derinden sarstı ve varlığının derinliklerine gömüldü. Hayatında hiç kendisiyle ve bedeniyle bu kadar uyumlu bir kadın olmamıştı. Ona sanki eviymiş gibi uyum sağlamıştı. Sanki umutsuzca arzuladığı, yasını tuttuğu ve reddettiği ailesini ona verecek olan oymuş gibi.

Adam her bir titreşimi hafızasına kaydederken, kadın onun etrafında titreşiyordu.

Sonra sesi yumuşadı. "Mmm...Sebastian." Kızın iniltileri adamın üzerini örterken, kadın adamın sikinin etrafında kenetlenerek onu sıırsıklam etti.

İşi bitmişti. Bu noktaya kadar uyguladığı her türlü kısıtlama ya da kararlılık paramparça olmuştu. Kadın onun olmuştu.

Bölüm 5

"Bu dansı bana lütfeder misiniz?" Uzattığı eliyle Sebastian'ın düşünceli gözleri ona dikildi. Ayak parmakları terliklerinin içinde titrerken dudaklarını ıslattı.

Daha ertesi akşamdı ama işler çoktan hareketlenmişti. Yaz boyunca her gece balolar olurdu, Wellingford Dükü'nün evindeki de buna dahildi. Dükün burada olup olmadığından bile emin değildi, ailesinin başına gelen trajediden sonra uzun süredir kıtada değildi. Belki de onun buralarda olduğunu kesin olarak bilseydi, yardım için ona yaklaşabilirdi. İyi bir düke benziyordu.

Ama bu konunun dışındaydı. Şu anda önemli olan Sebastian'ın burada olmasıydı. Ve ona hemen yardım edebilecek tek kişi oydu. Neyse ki Londra sezonu tüm hızıyla devam ediyordu, bu yüzden katılımlarını koordine etmek kolaydı. Yine de burada, insan kalabalığının, mum ışığının ve müziğin tınısının arasında duran Seraphina, sanki bu katıldığı ilk dansmış gibi hissediyordu.

Plan buydu. Ona kur yapacak ve sonra da evlenme teklif edecekti. Bu bir mantık evliliği idi, belki de Seraphina'nın tahmin ettiğinden çok daha fazla şekilde, dün gecenin coşkusu hâlâ sindirmeye çalışıyordu. Ama bunun gerçek olmadığı gerçeğini kendine sürekli hatırlatmak zorundaydı. Hepsi birbirlerine yardım etmek için yapılmış bir anlaşmaydı.

Dün gece sanki yeniden doğmuş gibiydi.

Gözleri yeni bir zevk ve arzu dünyasına açılmıştı. Çelişkili bir şekilde, ona bu yeni ışığı gösteren kişi günahkâr adam olmuştu. Onun karanlık olması gerekiyordu. Onun iki görüntüsünü uzlaştırmak imkânsız gibi geliyordu.

Sadece bu da değil, Seraphina Lenora'nın yanı başında gerildiğini hissedebiliyordu. Seraphina kız kardeşinin yelpazesini çırpmasını ya da kirpiklerini ona doğru savurmasını yasakladığı onca zaman için şimdi suçluluk duyuyordu.

Lenora'ya gerçeği söylemek daha mı kolay olurdu? Belki, ama o zaman da her şeyini kaybedenin babası olduğunu bildiği için artık babasını idol olarak görmezdi.

Hayır. En iyisi buydu. En azından bu şekilde Lenora Seraphina'ya sadece kısa bir süreliğine kızacaktı. Yakında bunu atlatırdı.

"Ama-" Lenora'nın sözü Seraphina'nın dirseğiyle kesildi.

"Dans etmeyi çok isterim." Sebastian'ın avucuyla temas ettiğinde elinde alevlenen sıcaklığı görmezden geldi ve piste çıkmadan önce kız kardeşine hızlı bir uyarı bakışı attı.

Sebastian onu vals pozisyonuna çekti ama aralarındaki boşluk kışkırtıcı derecede küçüktü.

"Bunun biraz skandal olduğunu düşünmüyor musun? Herkesin görmesi için beni bu kadar yakın tutman?" diye sordu sıkı bir gülümsemeyle.

"Öyle olmasaydı inandırıcı olmazdı."

"Açıkla."

Parmakları onun küçük omuz silkişinin altından kalktı.

"İnsanların sana aşık olduğuma ve evlenme teklif ettiğime inanmasını istiyorsak, niyetimi bu şekilde tutarım."

Bir hıçkırık ona haddini bildirmeliydi. Ama öyle olmadı. Sadece bir santim daha yaklaşmasına neden oldu.

"Kendi havamı bile zor soluyorum, Sebastian."

"Kendi havanı solumak çok abartılıyor."

"Bunu senden duymak ikiyüzlülük. Yalnız yaşayan, bağımsızlığına her şeyden çok değer veren bir adam."

Sonunda, ona biraz yer açmak için bir dokunuşla geri çekildi. Ancak bu daha fazla alan gibi gelmedi çünkü gözlerinin yoğunluğu onu olduğu yere kilitledi.

"Belki de havamı paylaşmak için bir neden buldum."

"Daha önce de insanlarla yakın oldun. Şimdi sana neden güveneyim?"

Kaşları neredeyse düello edercesine birbirine kenetlendi. "Tam olarak kimi kastediyorsun?"

"Pek çok kişi var. Ama aklıma ilk olarak Westhaven Dükü ve Winthorpe Dükü geliyor."

"Montrose ailesinin iş skandalını ve arkadaşımın nişanlısını kastediyorsunuz." Her iki olayı da küçümseyerek ifade etti ama özellikle nişanlı kelimesine alaycı bir ton sakladı.

"Evet. Onlar senin arkadaşlarındı. Bunu onlara nasıl yapabildin? İkisini de farklı şekillerde yok ettin."

Alay etti. "Onları ben
kurtardım." "Ne demek
istiyorsun?"

"Hiçbir şey. Bu konuda söyleyecek bir şey yok."

Dans ettiği bu adam kimdi? Çekici ve sakarin. Yine de gizemli. Şeytanın yumuşak bir noktası mı vardı? Olamazdı. Hayır. Kesinlikle olamazdı. Dün gece onun için hayat değıştirici olmuştu, şeytan için değil.

Onun zırhındaki çatlağı bulduğunu düşünmesi gülünçtü.
Hiç şüphesiz, şeytanın Aşıl topuğı yoktu.

Bölüm 6

"Önce babamla görüşmen gerekmiyor mu?" Seraphina, kulağının arkasına sıkıştırmak istediği koyu renk saç telleriyle çerçevelenmiş soluk mavi gözleriyle ona baktı. Balodan sonraki sabah salonunda dururken, onun ne beklediğini biliyordu. Bir çağrı. Bir rica. Bir lütuf. Bir teklif. Plan buydu.

Öyleydi.

Bunun mümkün olduğunu düşünmemişti ama vicdanını bulmuştu. Ve bu sadece karnına bir yumruk değil miydi? Seraphina'yla seks yaptıktan sonra onunla evlenmeliydi. Yapılacak en onurlu şey buydu. Ve şimdi onun için onurlu olanı yapmak istediğine göre, *tonların* gözünde bir kötü adam olan kendisiyle evlenmesi için onu tuzağa düşürmenin onurlu olmayacağını da biliyordu. Ama onur neydi ki zaten? Kararlarının arkasında durmalıydı.

Ondan çok daha iyisini yapabilirdi ve yapmalıydı

da. "Hayır. Babanla görüşmeyeceğim."

Gözlerinde korku titreşti. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu dudaklarını büzmeden önce.

"Ondan elini istemeyeceğim. Bekle. Benimle tartışmaya başlamadan önce, özgürsün. Babanın borcunu affettim."

Vücudu da aynı derecede sert ve şaşkındı. Başını hafifçe sallayarak, "Ne demek istiyorsun?" derken kaşları birbirine yapışmıştı.

"Bitti. Bana hiçbir şey borçlu değilsin. Tüm bu fiyaskodan önce nasıl yaşıyorsan öyle yaşayabilirsin." Gitmek için döndü.

"Borcumu ödediğimi düşünüyorsun, öyle mi? İstedini aldın mı?" Sesi öfkeyle titriyordu.

"Hayır. Öyle değil." Ama tam olarak görüldüğü gibi biken bunu nasıl açıklayabilirdi ki? Tanrım, bu gerçek yüzünden kendinden daha da nefret ediyordu. Ama onu kendisiyle evlendirirse lanetlenirdi, gitmesine izin verirse de lanetlenirdi. Gitmesine izin verip ona kızmak daha iyiydi.

"Gitmem gerek," diye homurdandı.

"Bekle." Eli onun ön kolunu kavradı. "Anlaşma bu değildi."

"Hayır. Değildi." Yüzünü sert bir ifadeye büründürdü ve ona hiçbir şey sunmadı. Kalbinden bulduğu birkaç parçayı ona sunmaya hiç hakkı yoktu. O bundan daha fazlasını hak ediyordu. Ondan daha iyisini.

"Bir anlaşmamız vardı, Sebastian." Aptalca bir şey yapmadan önce hemen gitmeliydi. Neden buraya gelmişti ki? Ona kararını bir mektupla göndermeliydi. Bunu gizlice yapabiliirdi.

Sırtını ona dönerek, kenetlenmiş çenesinin arasından konuştu. "Anlaşma geçersizdir, Seraphina."

Onunla alay etti. Alay etti. Eğer bu paslı bir bıçak gibi sinirlerini bozmadıysa.

"Ne değişti?" diye sordu.

"Hiçbir şey." Bunu mezara götürecek. Pek çok şey gibi.

"Ne. Değişti." Kelimeler yumruk gibi söylenmişti. "Bilmeyi hak ediyorum."

"Anlaşma çok saçmaydı." "Değildi-

"

"Öyleydi," diye homurdandı.

"Sebastian," suçluluk, azap ve arzuyu bir arada depoladığı kolunu sıkıca kavradı. "Söyle bana."

"Birinin borcunu ödemek için hayatını kaybetmek zorunda kalması çok saçma." "Bu hiç mantıklı değil. Sen neden b a h s e d i y o r s u n ? Ben hayatımı kaybedeceğim."

"Evet, yapardın." Sonunda onunla yüzleşmek için topuğunun üzerinde döndü. Bir melek. "Önünde bir gelecek var. Babanın hatalarının bedelini ödemek zorunda kalmamalısın."

"Ben yapmazsam kim yapacak?" "Ben."

Eli yumuşadı ve onun göğsünü buldu. "Sebastian, bunu yapmak zorunda değilsin." O gerçekten bir melekti. Ailesi için kendini feda etmeye hazırdı. Kötü adam olmasına rağmen onunla ve acısıyla ilgileniyordu. Nasıl bu kadar iyi olabilirdi? Onu nasıl yok etmemişti? Oh. Ama kalırsa yok edeceğini biliyordu. Bu yüzden gitmesi gerekiyordu.

"Evet, biliyorum. Buna katlanmak benim görevim. Ödeyecek olan benim." "Bu saçmalık-"

"Bu benim hatam."

"Değil-"

"Sana söyleyemem."

"Lütfen, Sebastian. Sana yalvarıyorum. Bana neler olduğunu anlat."

Ve sonra hepsi yüzeye çıktı ve taşı. Yıllarca çok fazla sır taşımıştı. Her şeyin kontrol altında olduğunu sanıyordu. Ama hayır, bu melek ile iki gün geçirdi ve artık acısını kontrol edemiyordu.

"Yıllar önce babam borcumu hayatıyla ödedi. Annemin yattığı adamla bir iddiaya girmiştim." Her kelimeyi tükürerek söyleyen Sebastian devam etti. "Gençtim. Aptaldım. Onunla bir bahse girebileceğimi ve kazanırsam annemle görüşmeyi ve ailemizi mahvetmeyi bırakacağını düşündüm. Onun yerine ben kaybettim ve o her şeyi aldı. Ta ki babam devreye girene kadar. Babam ülkeyi terk etmek zorunda kaldı. Kıtada hastalandı ve öldü."

"Sebastian," sesi gergindi. "Kaç yaşındaydın?" "On üç."

"Sen sadece bir çocuktun."

Kelimeleri ısırarak söyledi. "Yeterince biliyordum."

"Hayır. Yapmadın. Bildiğiniz tek yolla ailenizi kurtarmaya çalışıyordunuz."

"Ve hepsini kaybettim."

"Sen daha iyisini bilemezdin. Bu senin suçun değil. Cesurdun."

Babasının söylediği bu sözler Sebastian'ın kafasında çınladı. Babası hiçbir zaman kızgınlığını dile getirmemişti, sadece oğluya gurur duyduğunu ve ayrıldığı için üzüldüğünü söylemişti. Ve Sebastian tüm bunlara içermişti.

Şimdiye kadar.

"Sen cesur bir çocuktun Sebastian. Ailen için savaştın. Aşk için savaştın." Kolları ona sarıldı. "Çok üzgünüm." Öpücükler göğsüne ve boynunun alt kısmına yayıldı, ta ki adam eğilip çenesine ulaşana kadar. Yanaklarına. Kulağına.

"Çok iyisin." Gözlerine daha fazla öpücük kondurdu. İşte o zaman birkaç damla gözyaşının yüzüne süzülüp onunkilere karıştığını fark etti. "Sen iyisin, Sebastian."

İşte o zaman ışığın gücü ortaya çıktı. Ve sonunda gerçeği söyleyebildi.

"Benimle evlenmen için seni tuzağa düşürmek istemiyorum, Seraphina." Kollarını onun beline doladı. "Bana bir şey borçluymuşsun gibi hissetmene izin vermeyeceğim, özellikle de tüm geleceğini. Borç silindi. Artık özgür bir kadınsın. Babana bir şey açıklayacağım ve bu seninle ilgili olmayacak."

"Ne...um..." Alt dudağını ısırđı ve ıslak kirpiklerinin arasından ona baktı. "Ya özgür olmak istemiyorsam? Senden." Alnını kendi alnına çekerek sesini alçalttı, "Ya seni daha fazla tanımak istersem?"

Bu düşüncenin imkânsızlığı karşısında kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Kadının onda saklayacak bir şey bulabileceğini düşünemiyordu.

"Seraphina," diye hırladı. "Böyle şeyler söyleyemezsin."

"O gece. Geri dönüşü olmadığını söylemiştin. Bunun sonsuza dek süreceğini." Onu daha yakına çekti, dudaklarına iffetli bir öpücük kondurdu. "Artık seni tanıyorum. Ve bildiğim şey iyi. Seni istiyorum. Sonsuza kadar."

Sebastian boğazındaki yumrunun etrafında yutkundu. Sadece tek bir kelime seçebildi. "Ne zaman?"

"Şimdi," dedi muzip bir gülümsemeyle. "Kocam olarak."

Onu kaybetmek istemiyordu. Ve onunla hemen evlenmenin tek bir yolu vardı.

"Bir çanta kap. Seni Gretna Green'e götürüyorum, hayatım."

Sonsöz

"Biraz beni kaçırmıyormuşsun gibi görünecek, değil mi?" Seraphina ellerini üçüncü kez kucağında kavuşturdu ve Lenora'ya karaladığı notu hatırlamaya çalıştı. Araba yol boyunca sarsıla sarsıla ilerliyordu. Oldukça uzun bir yolculuk olacaktı ama ona kocam diyebildiğinde her şeye değecekti.

"Bunun için üzülmeysin. Aslında bu benim karakterime mükemmel bir şekilde uyuyor. Zaten herkes beni böyle görmüyor mu?"

Gözlerini ona dikti. "Artık gerçeği bildiğime göre, bunu düzeltmek için elimden geleni yapacağım."

"Bu senin savaşın değil."

"Karınız olarak, bu kesinlikle benim savaşım olacak. Ve savaştan bahsetmişken. Bana arkadaşların hakkındaki gerçeği anlatmalısın. Westhaven ve Winthorpe Dükleri."

Oturduğu yerde kıpırdanarak hoşnutsuzluğunu homurdandı. "Bana güvenemez misiniz? Onları çok daha kötü bir kaderden kurtardım."

"Sana güvenebilirim ama daha fazlasını bilmek istiyorum." "Eğer sana söylersem, kimseye söyleyemezsin."

Bunların saklaması can sıkıcı sırlar olacağını şimdiden söyleyebilirdi. Ama başka ne seçeneği vardı ki?

"Şartlarınızı kabul ediyorum."

"Montrose aile şirketinde çocukları ölümcül şekilde istismar eden bazı iç çalışanlar olduğunu ve arkadaşımın nişanlısının onu aldattığını söylemek yeterli. Bir meleğe aşık olduğunu sanıyordu ama kadın onu sadece kullanıyordu. Onunla oynuyormuş."

Seraphina'nın eli göğsüne gitti. "Sen iyi bir adamsın. Ellere geçen her fırsatta seni şeytanlaştırmalarına rağmen doğru olanı yaptığın için daha da iyi birisin."

"Seni sevdiğimi söylemek için çok mu erken?" Samimiyetini ölçmek için adamın yüzünü inceledi ve sadece hayranlık duyduğunu gördü.

"Sadece senden bebek sahibi olmak istediğimi söylemek için çok erkense."

Gülümsemesi kalbini ısıttı ve "Beni sevdiğini nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Emin olamıyorum... ama sanırım evime gizlice girdiğin anda hiç şansım kalmadı. Çok cesur ve kararlıydın."

"Korkmuştum."

"Seni bu kadar cesur yapan da bu." "Ve bu yüzden mi bana aşık oldun?"

"Bir parçası. İçine girmeme izin verdiğinde, bu beni değiştirdi."

Seraphina'nın gözleri yaşardı. "Beni de değiştirdi."

"Hiç kimseyle böyle olmamıştı, sevgilim. Sana böyle hitap etmemem gerekiyor, değil mi?"

"Şimdi sorun yok aslında. Sadece babamın anneme karşı kullandığı bir sevgi sözcüğüydü. Ve o zamanlar böylesine anlamlı bir kelimenin duygusuzca kullanılmasına dayanamıyordum."

Sebastian onu kucağına sürükledi. "Asla duygusuz değildi. Alaycıydı ama asla zalimce değildi. Sen bir meleksin. Çok saf ve iyisin. Seni hak etmediğimi düşünmeme rağmen bu uygun bir terimdi."

"Hayatında iyiliği hak ediyorsun, Sebastian."

Saçlarına mırıldanarak teşekkür etti ve ardından "Bebeklerimi doğurmak istediğini ne zaman anladın?" diye sordu.

"Oh... o..." Bu düşünceyle yanakları kızardı. "Hayatımda gördüğüm en yakışıklı adam olman canımı acıtmıyor. Ama ne zaman kalbini buldum, sunduğun küçük parçaları bile, işte o zaman anladım."

"Yani bugün erken saatlerde mi?" "Evet.

Kesinlikle."

"Seni seviyorum, Seraphina." "Seni seviyorum, Sebastian."

"Düğünden önce birbirimizi biraz daha tanıyalım mı?"

Kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ve gülümseyerek, "Evet, seni yeterince tanıyabileceğimi sanmıyorum," dedi.

Sıradaki kız kardeşin hikayesini okuyun. Lenora [Best Duke Ever](#)'da. [The One With the Rogue and the Reader](#) ile başlayan serideki diğer kız kardeşleri okuyun.

Bağlantıda Kalın

Lütfen bana bir yorum bırakın :)

Kitaplarımı beğendiyseniz, lütfen bana bir yorum bırakın. Kitaplarıma [Goodreads Yazar Sayfamdan](#) ulaşabilirsiniz

Yorum bırakmak ve sosyal medyada paylaşmak, bir yazara sevgi göstermenin en iyi yoludur.

Beni bulun ve çevrimiçi takip edin:

1. Facebook OKUR GRUBUM: [Eliana Piers'in Beau Monde Okur Grubu](#)Benden doğrudan haber almak ve hakkında içeriden bilgi almak için yazdıklarım . (Buradaki okuyucular bazen gelecek hikayelerime de katkıda bulunuyorlar).
2. Facebook sayfam: www.facebook.com/elianapiers
3. Instagram: [@ElianaPiersAuthor](#)
4. Bookbub: <https://www.bookbub.com/authors/eliana-piers>
5. Tiktok: [ElianaPiers](#)

ÜCRETSİZ bir e-Kitap okuyun:

E-posta listeme kaydolduğunuzda **ÜCRETSİZ** kitabımı alın. Ayrıca hakkında daha fazla bilgi edinecek, çalışmalarına göz atacak ve diğeryazarların indirimli veya ücretsiz kitaplarına erişebileceksiniz.

[Serseriye Tatlandır](#): Bir bahis, bir tutku gecesi, bir haydut ve bir leydi için iki olası gelecek

<https://bit.ly/SweetenTheRogue>

Teşekkür ederim

Teşekkürler, baba! Her zamanki olağanüstü halin kadar harika olduğun için :D Beta okuyucularıma teşekkür ederim, Stacie. Anlayışına bayılıyorum! Tüm ARC okuyucularıma teşekkür ederim. Sizler harika ve sadık bir grupsunuz.

TEŞEKKÜRLER!

Her gün hayallerimi yaşamama izin veren sevgili kocama teşekkür ederim.

Size teşekkür ederim, *sevgili dostlarım! Okuyucularım. Size çok minnettarım!*

Çok sevgiler!

Yazar Hakkında

Ödüllü ve uluslararası çok satan yazar Eliana Piers, beş yaşından beri hikâyeler yazıyor ve söylüyor. Julia Quinn, Tessa Dare ve Minerva Spencer gibi yazarlardan ilham alan Eliana, kalemmini sayfa üzerinde test etmeye karar verdi.

Aşk ve iki insanın birbirlerine nasıl bağlandıkları ve ruhlarının parçalarını birbirleriyle nasıl paylaştıkları hakkında yazmak artık bir takıntı haline geldi.

Eğer içindeyken gülmez, öğrenmez ya da sevmezseniz buna değmez.

Eliana Kanada'da yaşıyor ve her gün buzlu bir capp içiyor.

Eliana Piers tarafından da yazılmıştır

Eliana Piers'in kitaplarının en güncel listesi ve okuma sırası için lütfen
<https://elianapiers.com/pages/reading-order> adresini ziyaret edin.

FREEBIE

[Haydutu Tatlandır \(Novelette\)](#)

İyi Dükler Serisi

[Good Duke Gone Cold](#)
[Duke Gone Gone Good](#)
[GoodHard Duke Duke](#)
[Duke Good Bad Gone](#)
[Gone Gone Rogue Duke](#)
[Gone Low Good Good](#)
[Good WildFar Duke](#)

Noel Masalları için Dükler serisi

[Bir Dük Bir Güzellik](#)
[Bir İçin Dük Kor Bir](#)
[İçin İçin Bir Dük](#)
[İçinBir Dük İçin](#)
[KötüBirBir Dük Uyku](#)
[Bir Telaş Bir](#)

Ashbourne Mirası serisi

Alçak ve Mavi Çoraplı Alçak ve
Bilim Adamı

Bakire ve Cadalog
Serseri ve Gül Çapkın ve
Yazar

Serseri ve Saksı Çiçeği Casus
ve Kız Kurusu

İffetsiz Kadınla Olan

Serseri ve Okuyucu ile Olan Dükün
Kıvrımlı Gelini ile Olan
Dük, Skandal ve Ökseotu ile Bir Arada Asi Dük ile
Bir Arada
Dükün Alçağı ile Olan

Everly Sisters

Gelmiş Geçmiş En
Gelmiş Geçmiş En
İyi DukeKötü Duke

Hiçbir kitabı kaçırmayın - güncellemeler, yeni sürüm bilgileri, çekilişler ve bonus içerikler için [Beau Monde haber bültenine](#) **katılın**.

Biraz daha farklı bir şey arıyorsanız, Eliana Piers, Lana Piers olarak baharatlı romantik komediler yazıyor.

Lit Creek

[Kardeşimin En İyi Arkadaşı](#)
[Tarafından Yakıldım İkinci](#)
[Şansım Tarafından Yakıldım](#)
[Patron Deliğim Tarafından](#)
[Yakıldım](#)
[Küçük Kasabalı Aşığım Tarafından](#)
[Yakıldı En İyi Arkadaşımın Kardeşi](#)
[Tarafından Yakıldı](#)

Lit Creek İtfaiye Departmanı

[Benim Ateşli Sahte Erkek](#) .
[Arkadaşım Benim Benim Ateşli](#)
[Bebek Babam Ateşli En İyi](#) .
[Arkadaşım Benim Ateşli Ev](#)
[Arkadaşım](#)

İçindekiler

[Ücretsiz E-kitap](#)

[1. Bölüm 1](#)

[2. Bölüm 2](#)

[3. Bölüm 3](#)

[4. Bölüm 4](#)

[5. Bölüm 5](#)

[6. Bölüm 6](#)

[7. Sonsöz](#)

[Bağlantıda](#)

[Kalın](#)

[Teşekkürler](#)

[Yazar Hakkında](#)

[YazanAyrıca : Eliana](#)

[Piers](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

